

ДІЛО

виходить щодня рано

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ:
Львів, Ринок ч. 10, П. пов.
Конто почт. шад. 143.322.
Адреса для телеграм:
„Діло“, Львів.
Головний Редактор прий-
має від 11—12 год. перед-
полуднем.
Рукописи не звертаються.

ПЕРЕДПЛАТА В КРИЮ:
Місячно 5-00 зод.
Чвертьрічно 15-00 „
Піврічно 30-00 „
Річно 60-00 „

ЗА ГРАНИЦЮ: В Америці і Канаді,
Франції, Голландії, Бельгії 20 фр. фр.
Італії 7-50 зод., Швейцарії 7-50 зод.,
Швейцарії 5 шв. фр., Чехослова-
ччині 30 ч. к., Румунії 150 лей, Бол-
гарії 7-50 зод., Австрії 7-50 зод.,
Залив адреси і зод.

Телеф. Редакції: 29-41.
Друкарні: 29-26.

В СПРАВІ ОГЛОШЕНЬ
ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІ-
СТРАЦІ

ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА
25 сот.

Побіда творчої одиниці.

Ще про останню радянську сенсацію.

Останній виступ нинішнього червоного па-
ри Сталіна, якому ми присвятили вже кілька
уваг, не перестав бути сенсацією на велику сві-
тову мірку. Взагалі три події приковують нині
увагу широкої світової опії та всіх відповідаль-
них політичних чинників: німецька катастрофа,
конфлікт католицько-фашистський і згадана
більшовицька сенсація. І ці три теми не сходять
зі сторінок преси.

Бо справді, чим пильніше вчитуватися у ре-
веляційну промову Сталіна, тим ясніше стає
глибину її значіння. В попередніх наших увагах
ми характеризували ту промову, як стверджен-
ня „банкротства пролетаризації пролетарського
царства“ („Діло“ з 11. п. м.). Але, здається, по-
ворот до метод капіталістичної господарки, запо-
відження Сталіном, найбільшого значіння наби-
рав не з погляду банкрутства амагань до спроче-
гаризування 150 мільонів мешканців СРСР (во-
ли справді опролетаризувалися у розумінні ша-
леного збубожіння, але одночасно й держава ста-
ла великою оселею пуждарів), а з погляду бан-
кротства засадничої ідеї комунізму, якою є нехту-
вання одиниць у користь загалу.

Цю — подекуди навіть здорову ідею — ра-
дянська дійсність (як і стільки інших на око ве-
ликих і гарних ідей) викривила та довела до аб-
сурду. Негативна індивідуума та обожання колек-
тиву на ділі проявилася у виключенні поза
своїми життя усьогокого самостійно-творчого духа
й у мертвецькій механізації всіх ділянок дер-
жавної політики, культури й економіки. Знаємо
на численних прикладах, як навіть кожного та-
лановитого 100-відсоткового „пролетарського“
численника швидше чи пізніше „обнизується“
на Радянщині, щоб надто яскравими індивіду-
альними рисами своєї творчості не збивався
надто високо понад сіру масу. В господарській
політиці проголошено „буржуазним пересудом“

всяку приватну ініціативу, а картелі, трести й
колективи при безоглядній централізації всього
величезного апарату в руках невеличкої партій-
ної еліти — мали створити нову — ідеальну —
державно-господарську систему.

Змеханізовано людину й змеханізовано ці-
лу продукцію. А що цілу ту операцію переводили
фанатики — доктринери, розвивав на Радян-
щині страхітливий культ некомпетентії. Партій-
ний білет став свідомством фаховості його влас-
ника, — фаховості й у науці й в економіці. Спер-
шу „спеці“ служили бодалі, як допоміжні орга-
ни, як неофіційні закулісові дорадники й під-
повідачі. Але згодом почалася на „спеців“ на-
гілка: і ніякі „саботажі“ не були причиною тієї
нагілки, лише страх перед вивисненням одиниць-
ного авторитету над юрбою безавторитетних ано-
німів. Таким робом ціле господарське життя на
такій величезній державній території, як Союз
Радянських Республік, опинилося під кермою
партійно-політичних комуністичних ячєйок. У
свою чергу ці ячєйки розвинули таку широку
„радїсну творчість“, з помним злегковаженням
усьнях таких „пересудів“, як рівновата між про-
дукцією та консумцією, вилаткування інвести-
ційних капіталів відповідно до бюджетових мож-
ливостей і т. д. і т. д. що врешті не тільки ціла
„п'ятилетка“ опинилася над катастрофою, але
взагалі ціле державне господарство СРСР.

Покликання назад до провідної ролі фахов-
ців; віддача керми підприємств в руки свідомих
справи одиниць; заповідь винагороджування
людей відповідно до їх знання і праці а не по-
літичного стажу; признання принципу поділу
робітників на кваліфікованих і некваліфікова-
них — це все є прилюдним признанням побіди
одиниці над масою у країні, в якій одиницю
зведено до нуля, в країні, в якій збито навіть в
одиниці всяке почуття власної гідності.

Українці в Румунії.

Перепадка між сенатором д-ром Маєр Михальським і мін. Манойлеску.

Заяву посла д-ра Залозецького вислухала
камера, не перериваючи бесідників, зате в се-
наті переривав міністр Манойлеску бесіду се-
натора д-ра Маєр-Михальського, з чого вишла
діава контраверза, з якою хочемо познайомити
і наших читачів.

Уже з самого початку, коли сенатор Ми-
хальський загадав, що „український наїрід у Ру-
мунії трактується найнесправедливіше в цілій
державі“, почулися голоси: „Та якже це! Не-
вірно!“

В часі, коли наш сенатор відчитував уступ-
ні заяви про уполіснення на полі шкільництва
і переслідування учителів, що „викликає недо-
віру й незадоволення серед народу“, М. Маной-
леску, міністр промислу й торгівлі, перервав
якником: „Навіть ваша присутність тут є одні-
м доказів про спосіб, як трактується українська
меншість“.

Д-р Михальський: Булаб доказом лише тоді,
колиб нас тут було в сенаті найменше п'ятох.

(Говорить даліше): Наші читальні замика-
ють незаконно, не зважаючи на те, що вони пе-
ред війною записані як правні особи, відбираю-
чи так ділборобам природні свізда їх національ-
ної культури й економічного розвитку. А вислі-
дом того є те, що зачинає ширитися комунізм і
по селах, не знаходячи там ніякого національно-
го віпору.

М. Манойлеску: Мені здається, що ви не
стоїте на коронній стоні з комунізмом.

Д-р Михальський: Ми є його противниками
і боремося з ним. Це є в причина, чому ми при-
двалися до Національного Обєднання. Пдучи
разом до виборів, ми хотїли показати і прави-
тельству і цілій державі, що ми бажаємо бороти-
ся спільно з румунським народом проти всіх
злроб комунізму і всяких інших екстремізмів.
(Облєски).

(Говорить даліше): Українські „б-ольшевити

університетів і інших вищих шкіл дістають по-
сади лише з найбільшими труднощами, як вза-
галі їх дістануть.

Наша театральна дружина стрічається зі
вськими труднощами. І найменший жандарм з
села засвоює собі право противитися дозволам
дирекції „Народного Виховання“.

Нічого не робиться розумного, щоб держава
дала поміч нашим селянам у горах, котрі від
якогось часу живуть у найтяжчій біді. Сплавні
такси Черемошем страшенно великі.

М. Манойлеску: „Це також українська спра-
ва, пане сенатор?“

Д-р Михальський: Це така справа, що інте-
ресує наш наїрід, бо він мешкає у великій частині
в тих околицях, куди тече Черемош і де не мо-
жна використовувати діліа через величезні такси
так, що селяни гинуть з голоду.

М. Манойлеску: Наї Бистрицю і в інших
околицях річ мається таксамо.

Д-р Михальський: Я говорю про те, що ді-
ється в наших околицях.

М. Манойлеску: Я не перечу, що може й го-
ворити правду в самій річі. Але нас вражає не
сподівано й неприємно те, що ви, котрого вибра-
но на діліах Національного Обєднання, прихо-
дите сюди й робите звязки прямо з цим недо-
полєнням загально-економічної натури, яке не
має нічого спільного з народністю, які ніяк не
звернені проти української національності, ані
питання національного. (Облєски). Цього звязку
ми не доцускаємо.

Д-р Михальський: Правда, пане міністре, це
є загальні справи, але вони зачіпають у першій
мірі інтереси українського народу, в котрого
імени я й говорю з цієї трибуни. Це м'я обов'язок
звертати увагу правительств на те розлучне
положення, в якому знаходяться тєло меншини
Черемошчич

ЗБІЖЖА І ПАШУ,

дорібон Вашої цілорічної праці
обезпечайте від огню лише в

Т-ві Взаїмних Обезпечень „Дністер“
у Львові, вул. Руська ч. 20.

Ми боролися за діліа Національного Об-
єднання, показуючи народові, чому ми йдемо з
урядом, обіцяючи, що уряд направить справу.
При закінченні цього виборчого картелю
запевнив нас міністр Арджетояну три мандати,
гарантовані нам через есентуальні дімісії або
оптанії. Одні з цих мандатів ми втратили так,
що нас тут є лише злоч українських представ-
ників, котрі заступають наш наїрід у Румунії,
що числить майже один мільон душ.

М. Манойлеску: І ми втратили.

Д-р Михальський: Але нам запевнено всі
три мандати!

Контраверза між міністром і українським
сенатором звернула увагу на себе цілого се-
нату, який оплескував укінці заяву украї-
ського бесідника.

Доказом заїкавлення, яке ставив сенат
супроти заяви українського сенатора, є те, що
референт відповіди на месаж, віцепрезидент
сенату і декан букарештєнської камери, Траян
Александреску, відповідаючи всім проголо-
шеним заявам, присвятив у своїй промові більше
місця заяві нашого сенатора, впевняючи його,
що уряд з певністю зверне увагу на українські
домогання так, що вони будуть сповнені з
найширшій мірі і в найкоротшому часі.

Міністр Манойлеску, з котрим сенатор д-р
Маєр-Михальський стрінувся зараз по промові
Траяна Александреску, звернувся до нього з
запитом, котра справа для українців найваж-
ніша і на що вони покладають в першій мірі
вагу. На відповіді сенатора, що в першій мірі
треба залагодити справу шкіл і читалень, бе-
гільки так можна буде заспокоїти маси нашо-
го селянства, сказав мін. Манойлеску, щоб
сенатор доручив йому меморіал у цій справі,
який він предложить раді міністрів.

Наради в Парижі.

В середу 15. липня ц. р. приїхав до Пари-
жа англ. мін. закорд. справ Гендерсон та конфе-
рвав майже цілий день з Брінном і прем'єром
Лявалем. Гендерсон заїнав кореспондентів
бюра Райтера, що головним завданням його
побуту в Парижі є довести до порозуміння
між Францією та Німеччиною. В середу вечо-
ром приїхав до Парижа ам. мін. закорд. справ
Стімсон з яким теж конфервав Гендерсон.
Головною темою цих париських розмов було
катастрофальне положення в Німеччині.

Wyciąg z protokołu wspólnego z dnia 11. lipca
1931 r. Sąd okręgowy Wydział VI, karny we Lwowie
w sprawie konfiskaty Nr. 149 z czasopisma „Dilo“ z daty
Lwów dnia 7. lipca 1931 r. do Sygn. VI. L. Pr. 322/31
na posiedzeniu niejawnym w dniu 11. lipca 1931 r. po wy-
słuchaniu zdania Prokuratora Sądu okręgowego we Lwowie
postanawia: uznać za usprawiedliwioną dokonaną dnia 6
lipca 1931 r. przez Prokuratora Sądu okręgowego we
Lwowie konfiskatę czasopisma pt. „Dilo“ Nr. 149 z daty
Lwów dnia 7. lipca 1931 r. zawierającego w artykule
pt. „Jak ce nazwy“ wraz z tytułem w całości, znamiona
występku z art. V. ust. z 17/12 1863 L. 8 Dpp. z r. 1863
i § 488 uk. zarządzić zniszczenie całego nakładu i
wydać w myśl § 493 pk. zakaz dalszego rozpowsze-
czniania tego pisma drukowego. Zarazem wydaje się
odpowiedzial. redaktorowi tego czasopisma nakaz, by
orzeczenie niniejsze umieścić bezpłatnie w najbliższym
numerze i to na pierwszej stronie. Niewykonanie tego
nakazu pociąga za sobą następstw przewidziane w
§ 21 ust. druk. z 17 grudnia 1862 Dz. p. p. Nr. 6 ex
1863 Dpp. t. j. zasądzenie za przekroczenie na grzywnę
do 400 zł. Uszadnienie: Ogłoszenie drukiem wymienio-
nego wyżej artykułu ma na celu zapomoczą zmyślonych
i przekreślonych faktów obwinici komisarza rządowego Domu
Narodnego we Lwowie, a zatem ponizyć go w opinii pu-
blicznej i uczynić godnym prawdy co odpowiada znamio-
nom występku z § 488 uk. i z art. V. ust. 17/12 1863 L. 8
Dpp. z r. 1863. Według §§ 487, 489, 493 pk. oraz §§ 36
i 37 ust. pras. jest zatem powyższe postanowienie uza-
sadnione.

Przewodniczący:
J. Antoniewicz wr.

Protokulant:
E. Hopfen wr.

Za zgodność: Albin Schönthal
starszy sekretarz.

Жінка та безробіття.

II.

Народні харчіни. — Як їх уладити? — Народня ноша. — Килимарство.

Розгляньмо уважно серед нас, чого в нас нестат, а що могло би бути.

Найадорівіший лотерей елемент нашої суспільності, робітники та селяни, щораз більше починають недовжати на плуток. Нема сумніву, що причиною того є нездорова їда.

Наш селянин бодай раз на тиждень мусить бути в місті, має оруди на торзі. То щось треба йому купити то продати, а іноді навіть розважитися та масно вісти. Він перш усього заходить до міської харчівни. Іст там зі смаком вудженину і попилає гарячим чаєм.

Найбільше таких селянських гостей мають міські та гірські містечка. Верховинець живе не лише зі скотарства, а й з ремесла. Він заробляє гроші, але дома не має що їсти, бо гори не родять хліба. Тому він ачаства навідується до міських, дешевих харчівень. Там лишає він більшу частину свого зарібку і викидає собі штучними товщами плуток.

Народні Харчіни, організовані нашими людьми, були би не лише дохідним джерелом, але й патріотичним ділом.

Така „Народня Кухня“ дуже корисна інституція також для трудової вбоготи інтелігенції. Її треба би засновувати на правах кооперативу так, як „Народню Торговлю“ та „Маслосоюз“.

До варення в дешевій, Народній Харчівні не треба спеціальних студій. Приготовляти прості страви: бараболі, кашу, борщ чи вареники — зуміє кожна сільська молодиця. А вести рахунки та розпорядитися — зуміє кожна інтелігентна жінка.

У таких харчівнях могли би також практикувати сільські дівчата. Богатші селяни вже й тепер радо вислають доньок до міста, оплачують їм хату, харч та науку, щоб лише навчилися шити чи варити. Народня Харчівня мала би з таких дівчат велику, безплатну поміч.

Народню Харчівню уявляю собі так: посередній лютокось мешкання, скажім у сутеринах, типова селянська хата з традиційними, широкими осконами довкола. Перед осконами довгі, білі столи. На стілах образи, прибрані вишиваними рушниками та чітками. Коло порога мисник, в куті грубець, де можна би погрітися. Посулина народнього виробу, і та, що до декоративності та, що до вишуканості. Привітання в селянських, народніх одягах. Тут також слід би зберігати народні звичаї та традиційно-народні поздоровлення. Вишукана чистота була би одним з комфортів у Народній Харчівні.

Такі харчіни повинні бути в кожній дільниці Львова.

Велике лихо насувається на наш нарід. Між нашими селянами зацупувала мода, що руйнує і так уже вбогі села. Мода є всевладна. Заповісти їй, стримати її похід — ми вже не в силі. Але ми можемо її використати: братися до торгівлі модними річима. До того падаються головні текс-

тильні матеріали та готові одяги. По цілм краю, у всіх містах і містечках могли би повстати невеликі а солідні крамниці з готовими сукнями, плащами і обувю. Нездорогі, а модні, мали би вони величезний збут. І заробок на них був би певний, бо наше сільське жіноцтво, скорше, як на Іду, кидає гроші на модні одяги.

Річ природна, що ці готові одяги не будемо спроваджувати в чужини... Їх доставлятимуть наші кравецькі робітни, основані та ведені нашим інтелігентним жіноцтвом, у кожнім містечку та місті.

Ви не є у кравецькій фахові? Це нічого? Але ви підприємливі і це вам вистає, щоб мати свою роботу. Ви входите у порозуміння наприклад з ученицею кравецької школи, ви даєте за клієнтелю, за рекламу, про те, щоб ви обі мали, що їсти, а вона шие. Згодом і учениці знайдуться. Вони допоможуть шити, ще й за науку заплатять добре. Можна іще когось прийняти або паяти до спілки. Така спілка, солідна та згідна, може дуже гарно розвиватися. І принесе вам дохід ліпший, як той, який має початкова учителька.

Наше село стане у майбутньому добрим джерелом зарібку. Щораз частіше входить по селах мода, що селянки дають своїм донькам на виправу панські покривала, так звані ковдри. Виріб їх, не така то велика штука. Хто зміє шити, той навчиться скоро виробляти ковдри. Таке виробництво можна би завести при кожній нашій кравецькій робітні.

Як тепер маємо цілу сітку харчевих кооперативів, так само повинні ми мати й текстильні кооперативи. Вони так само як і тамті потрібні в кожнім місті та містечку, а були би від харчевих спілок без порівняння дохідливіші. Наші селяни, як відомо, посять уже лиш фабричні вироби. Вони купують лихі, бо дешеві сорти, тому мусять купувати часто і дають торговцям добрий заробок.

Але тут також треба би мати дві спілвинички. Одна продавала би, а друга вела би рахунки, спроваджувала крам та дбала за рекламу. Без реклами ніяке підприємство не розвинеться. Хоч у теперішніх часах, при незвичайнім поширенню національної свідомості серед нашого селянства, і за рекламу не буде тяжко. Треба лиш задати собі в кожнім селі священика, вчителя, ку і кілька інтелігентних селянок, та давати можливість добрі матеріали, за дешевою ціною, а передовсім солідну міру.

А фонди на це все? І фонди треба самим роздобути, треба творити такі речі з нічого. На провінції хати недорогі, а фабрики дають й на борг. Невеличка крамничка, покищо хочби й у власній хаті, не вимагатиме великих фондів. Зрештою, хотіти — це мости. Хто дійсно хоче мати крамничку, в того не буде ніяких перепон.

Донька священика, учителя, міщанина, чи селянина, кінчить середню школу і сидить дома.

Покипно батько може їй дати утримання, але що далі?

За батьковими плечима легко доробляється. Тож не слід тратити ні хвилини дорогого часу. Кого є хист до рисунків, зручність до всяких ручних робіт з артистичним смаком — той має хліб у руках. Треба лише навчитися килимарства. Килимарські робітни є й у Львові, у Гуцульщині є вони в кожній селянській хаті. Килимарський виріб дуже примітивний, платиться недорого. Поставити його у батьківській хаті, прибирати взорів серед народу і братися до праці. Такі ручно випрацьовані килими купують тепер свої і чужі rado. Оглядаючи народних килимів, повинні смаку, що вони би не лише матеріальну, але й мистецьку вартість, дуже мало. У Косові, крім „Гуцульського Мистецтва“ та „Гуцульщини“ є багато чужих килимарських фабрик, ведених людьми, що не мають найменшого мистецького смаку. Їх випускають у світ килимарські дилетанти, аладжені за чужинними потаємними виробами, заробляють на них великі гроші.

При виробі килимів і повинних хіліників є жпа легко заробити стільки, скільки заробить вчителька і при тім сидіти дома. Не треба бігати по чужині і наражуватися на втрату здоров'я.

Згодом можна би з селянських дівчат, шивелих відповідно, придати собі помічницю, підприємство поширити. Але само собою, треба в своїм фаху досконалитися. Треба ставити цільно народне мистецтво та етнографію. Читати відповідні твори, оглядати музеї, фабрики килимів, старатися за нові взори та нові лярескі проекти — політизувати та поширювати своє підприємство, доки не дасть воно відличного приходу. Тоді подякувати батькам за цю поміч, наймити собі окреме мешкання у самому селі, якщо воно недалеко від містечка, або найближчим містечку — загосподарити і розвинути за чоловіком. При його допомозі може робітня дати достаточне утримання для родини.

Володимира Жуковецького

— 0 —

Димісія Гінденбурга

По повороті през. Нім. Державного Банку Лютера до Берліна з Базелю, стало ясно, що Рада Банку Міжнародних Розрахунків у Женеві не дасть позички у висоті 600 мільйонів марок, лише продовжить редисконтовий кредит Нім. Державному Банку у висоті 100 мільйонів марок. Тому в середу 15. липня п. р. значено дальші наради нім. уряду, у яких в рух участь теж през. Гінденбург і д-р Лют. На цій конференції устійнять становище нім. уряду щодо політичних уступок на користь Франції, щоб Німеччина досягнула позичку в Парижі. Політичні круги Німеччини переконали, що нові політичні уступки канцлера Браунінга потягнуть за собою негайно димісію Гінденбурга зі становища президента Німеччини.

ФЕЙЛЕТОН „ДІЛО“ З ДНЯ 17. ЛИПНЯ 1931.

ЯР. МАНДЮКОВА.

5)

В обіймах адрійської перли.

Загубилися. — Заручини з морем. — Ізда „зайцем“.

Витискаємо останки морської води з тіла.

— Ах, як мене нога болить! — кричу, дивлюся на ногу й на силу видираю малого рачка, що сверликом вписав в тіло.

— Дивіть! Таке мале, таке злобне.

Заки ми зібралися, трохи побалакали з товаришом, приходимо до галі, а наших, наче вода змела.

— Що за біда, де вони?

— Що ми тепер зробимо — бідкає моя сусідка й бігає довкола пальми.

Я жартую:

— Загубилися, так велика штука! Сідаймо на яке човенце і їймо! Годі нам сидіти на березі й руки ламати.

— Певно...

— Отже ходім скоренько, бо вже вечір.

Візьмо парком, продираємося крізь юрбу прохажених до пристані.

Сирена на паровозі дає вже знак до відходу, але він стоїть ще при березі.

Візьмаємо на чердак, попри будку з білетами й сідаємо спокійно на лавочці, начеб заплатили білет.

Вже безвечні ідемо у Венецію, ніхто нам тепер нічого не зробить.

Сонце починає саме заходити й кидає на

процання сніп червоного проміння, розбіляє на шнуровій плетінці, та заціпилося по одній плямці на наших носах.

На обрії у червоному світлі, поглядає білий пароплав, наче ширококрилий золотистий лебідь, повіваючи прапором адрійського льва.

І прийшла мені на думку хвилина вперед тисячу літ, коли то дожа Піетро Орсеолі завіз свято „заручини домі з морем“, символічне свято об'яття влади над морем.

Саме в мав, в день Вознесення, єпископ вручив домі прапор з львом св. Марка, потім поїхали всі на острів Градо, де патріарх дав домі перстень св. Гермагора, як символ перемоги. Від цього часу, щороку відбавля великий, золотом і різьбами прикрашений корабель Вуценторо з дожем, оточений сотнями гондол з герольдами й сурмачами.

Патріарх благословив перстень, а дожа кляп його в море зі словами: Desponsamus te mare, in signum veri perpetuique dominii.

А кораблик їхав у червоній полумії повіваючи прапором, але без домі...

Тимчасом ми доїхали до Венеції. Запалахотили тисячі золотистих вогників, так само, як колись на немі Марка кидали різноколірне світло на честь спортового віду.

Залинилася я на цей мовчазний краєвид і здавалося мені, що линою опускається молодіть з китицею квіток і переїмає й Догарессі. Та це був лише один мент. Я прочувала у пристані серед натовпу крикливого юрби.

Мене лачинає контролёр: білеті!

Свободно вникаю йому в руку купелені білету.

Злиновано дивляться на білет, потім на мене: „Че білеті ді баньо“.

— Алеж певно, що купелені, але іти мене нема — я переходимо біля нього.

Він глядить на нас і сміється.

Але ми вже на березі й собі регочемося.

— Вдалося нам переїхати задурию — каже — бачите, а ви вже хотіли плакати! Талант у вас небажкий, тільки не дамо йому розвинутися.

— Називаєте це талантом?

— Невинний жарт, правда?

Після вечері, наша пачка чимчикує на вулицю св. Марка, послухати музики. Боже, прощаймося біля „мосту зітхань“ й ми на рухливій освітленій площі.

Солодкі голуби сплять й сніють про кукурудзу, а ми прохолоджуємося на їх місці наче сиріжні венецькі горожани.

На площі грає музика всякі міжнародні мелодії.

Церковні мозаїки виринають з темряви, й одинокі постаті оживають, виступають на сцену тому підложі й зависають у повітрі.

— Зовсім без сенсу волочимося по цій площі, краще використаймо останню мить перед відходом і за хвилину перетракуємо вже з їм дозіром.

— Снігора, за одну ліру возитиму вас години, — запевняє він.

Але я вже добре знаю італійських ошукаців, тому краще запевнитися.

— За певну ліру? — питаю.

— Від особи!

— Дам вам три ліри, але уважайте, бо не дам ні сотки й вонити маєте нас годину.

— Сі, сі, снігора! — готиться гондолар. Чемно подає нам руку, втілає до середини й бідає від берега.

Докінчення буде...

„12 літ пошуканок“.

Теорії „Газети Варшавської“ на тему „рускосці“ і відповідь „Газети Поранної“.

„Газета Варшавська“ з 14. ч. м. помістила передову статтю, присвячену справі номінації нового львівського воєводи. Стаття, затитулована: „Передчасна проба“, намагався переконати читачів, що зовсім непотрібно, а навіть шкідливо, прилягується до тої справи якесь лівківське політичне значіння. Заявляючи себе прихильником „близької нормалізації політичних відносин у Східній Галичині“ („Малопольське Вєходнєє“), автор сумнівається в успіх якоїсь такої акції тому, що „однаково уряд, як і місцеві адміністраційні чинники зовсім ще не готові до розв'язання цієї важливої проблеми“. Після такого слушного твердження і після делікатного осуду „нацифікації“, слідує цілком абсурдна мотивація.

„Найважливішою річю є те, що правлячий табір не може позбутися тенденції надати рускій проблемі („квєстія руска“) в границях Польщі присмаку міжнародної проблеми. У свідомості діячів і письменників того табору „квєстія руска“ („лашки“ памі — Ред.) покритиється зовсім в української проблемою, що потягає за собою ряд конвенцій, які на практиці виключають можливість розв'язання її на терені нашої держави. Чиже треба широко пояснювати, що хочаби розв'язати „квєстію руску“ і аномалізувати політичні відносини на терені Східньої Галичини („Малопольське Вєходнєє“), треба передусім зірвати зі штучним поняттям українщини („українськосці“), яке нашому руському населенню надають українські партії, хочаби пробити з нього шляхом ширшої пропаганди нерозривну частину українського народу, який буцім-то (!) твориться („tworzącego się rzekomo narodu ukraińskiego“).

Є це перша умова політичної і культурної асиміляції, без якої важко казати про тривалий уклад відносин у наших східних воєводствах. Пова політичною і цивілізаційною асиміляцією, про яку багато говориться, а мало реалізується, заходить також потреба значної порівняв етнічної рівноваги (!) на східних теренах шляхом внутрішньої колонізації, яку там велось від соток літ а тепер майже зовсім заважано. Вкінці, хочаби досягнути реальні вислідів у діяльній тісній співпраці наших земель арештою держави, треба оминути творення великих адміністраційних одиниць, у разі тих, про які тепер кажеться, маючи на увазі, ніби з огляду на причини, пошукання в однієї воєводства львівського, тернопільського і ставіславського“...

Так виглядає есенціальне почуття політичного реалізму! Читає чоловік і з дива очі протирає: „квєстія руска“, „штучне поняття українськосці“, „ніби-то твориться якийсь український наріс“ — гей, панове есенці, в яким столітті живемо та з якого походите ви?!

З другого боку навіщо вмовляти в польській гряд речей неіснуючих; адже саме дотеперішній стан української проблеми в Польщі є найважча-

вішим доказом, що польська національна політика відносилася до неї і відноситься, як до чогось зовсім відрубного, зовсім окремого від цілості української проблеми. Тому саме поставлено справу на парадоксальний, самозаперечуючий ґрунт і загнано її в лівківський кут! Адже пречинь зберігання по лівківській офіційній номенклатурі „руски“ є одним із явних показників закорінелости есенціальних теорій в офіційній національній політиці.

Нісенційність виводів „Газ. Варш.“ врадила навіть львівську „Газету Поранню“. У лівківському числі з датою 17. ч. м. друкує з цього приводу статтю п. н. „12 літ пошуканок“, в якій стверджує цілком правильно, що „одною з головних причин, задля яких український вузол у Польщі такий далекий нині від розв'язання це факт фальшивого підходу до нього.

„Від 12-ти літ шукається, пробується, пошуканується, на те, щоб остаточно дійти до пункту, який навіть як початкова фаза погляду був неправильний“.

Навірши один цитат з вище зреферованої нами статті із „Газети Варшавської“ як „типичний під цим оглядом приклад“, „Газ. Поранна“ додає від себе:

Оце й мудре слово нині, коли існує українська література, а 80 відс. виборчих голосів, відданих „русинами“, паде на українські листи, яких істотною рисою є антагонізм супроти „руськосці“, як етнічного партикуляризму. Нині, коли в Женеві, Лондоні і Парижі — не згадуючи й про Берлін — утворюється українських петентів і прихильно розглядається їх скарги, які майже (так делікатно зауважує польський часопис — прим. Ред.) виривають зі зобов'язань, що їх Польща двократно прийняла не на внутрішньому терені, лише міжнародному. Вкінці нині, коли очі галицьких українців, не вважаючи на все, що там діється, кермуються у сторону Києва, відки вичікують колись вирішення.

Замість поглянути правді в очі, замилюється очі свої власні і громадянства легендами, які не мають уже ніякої вартости. Перечити цей дійсності, з якою радо чи нерадомусно рахуватися, і будується концепції, які не витрамають першої проби. Борониться анахронізмів вперед десяти літ, коли життя нестримно йде вперед. Коли в такий спосіб скочемо підійти до української справи і на таких премісах будувати її розв'язку, не рушимо ані на крок вперед“.

— Очевидно, що автор вказав навіть дуже мало аргументів на доказ абсурдності теорії „малопольської рускосці“, протиставленої теорії „українськосці“. Бо найважливішим аргументом є тисячелітня спільна історія, закріплена ледви 12 літ тому спільною пролітою кров'ю за спільні національні ідеали.

явши, — ніхто не видає таких рішучих осудів як неукі.

Наша література переживає фазу революційної й післявоєнної психози. Більшість наших письменників хоче вести наріс до Обічної Землі, у глибокому пересвідченні, що це найсвятіше їхнє завдання. Тому, що раз на кілька сот літ трапився в нас такий геній як Шевченко, що виконав роль національного керманіча і такий універсальний талант як Франко, що виконав роль національного педагога — кожний автор, що мріє про славу, хоче їх наслідувати.

Наші критики не різняються нічим від запорочених письменницьких апостолів. Вони поділились на кілька партійних груп, з яких кожна шукає в творах перш за все слідів свого світогляду, зведеного до кількох фанатичних ідей. І в наслідку маємо: критику комуністичну, націоналістичну, католицьку; навіть соціалістичну, радикали, гетьманці і всі партійні фронди мають свій ідеологічний підхід до творів, усі гораї, що „наслідують літературу з „ідеологічного“ єдиного справді ідейного становища.

Першою оманною цих критиків є погляд, що література повинна бути сурмачем їхніх ідей і що вся спрямована в один бік, туди, куди вони хотіли би повести все громадянство разом із письменниками, вона певно доведла би до оздо-

Церковні справи.

Візитації уніятських парохій на Підляшші.

Катол. Аг. Пресола повідомляє, що візитації Ап. Століції, Пресоа, єп. д-р Чарнецький, візитував у дніх 29—28. червня ч. р. отсі уніятські парохії на Підляшші: Голі, Шустки, Покудія, Полоска, Заболоття, Костомолоти, Тереспіль і Бубель-Павлів Старий. У другій половині липня ч. р. єп. д-р Чарнецький поїде до Риму зі звідомленням про свою працю і про положення уніятської місії на північно-західних землях.

Відїзд єп. Ладика до Канади.

„Нова Зоря“ повідомляє, що єпископ канадських греко-кат. українців Пресоа, Василь Ладика, відїждив наші василіанські монастирі та знайомих в чині товаришів і інших священників, виїхав 14. липня зі Львова до Канади, прагнучи шире оо. Василіанами. По дорозі в Бельгії має єп. Ладика перевести виш священства кількох інтомпів-бельгійців греко-кат. обряду.

Перед висвяченням ще одного православного єпископа.

Варшавська православна газета „Слово“ (ч. 5.) повідомляє, що в найближчому часі відбудеться висвячення в єпископа архимандрита Сави (Совстова), який буде мати титул єпископа люблінського, а одночасно буде вікарієм (суфраганом) варшавсько-холмської єпархії, себто найближчим помічником митр. Діонізія. Архимандрит Сави (Совстова) молодий, бо має всього 32 роки. Висвячення його, як ми вже вчора повідомляли, назначене на день 22. ч. м. в митрополитальному соборі у Варшаві на Праві.

Недуга митр. Діонізія.

Теж саме „Слово“ повідомляє, що митр. Діонізій занедужав внаслідок перевтоми і тому лікарі наказали йому строгий відпочинок впродовж двох тижнів. У часі недуги митр. Діонізія заінтересованих у справах православної церкви приймає в хоруженні митрополита єпископ крем'янецький Симон.

За океаном.

Жіноче віче і „День Матері“ у Калівадлі, Огайо.

Дня 10. травня відбулося в Калівадлі в Українським Народнім Домі жіноче віче, пошучене з концертом з нагоди „Дня Матері“. Віче і свято уладжено заходом Союзу Українок.

Віче відкрила предсідниця п. Катерина Дідай, а вступне слово виголосив о. сов. Леа Левницький, місцевий парох.

Бєсїда о. Левницького, повна патріотизму, зробила на всіх дуже миле вражіння. При кінці своєї бєсїди о. Левницький представив присутнім п. Олену Лотоцьку, предсідательку й організаторку Союзу Українок, яку повитано грізкими оплесками.

Потім відспівали дуєти п-а Волошин і п. Вацик та п. Іван Волошин та п. Смільчак. А панна Волошин відспівала ще сольо „Ой пішлаб я на музику“.

ФЕЙЛЕТОН „ДІЛА“ З ДНЯ 17. ЛИПНЯ 1931.

МИХ. РУДНИЦЬКИЙ.

З ПРОБЛЕМ ЛІТЕРАТУРИ.

Післявоєнна психоза.

У різних принагідних оцінках наших авторів доводилось боронити дуже простого погляду, що вартість твору не залежить від партійної приналежности автора ні навіть від соціально-політичних його ідей, висловлених у творі.

Проти такого погляду йшов наступ одночасно від усіх тих критиків, які всі проблеми творчости розв'язали своїм політичним „вірю“, пересвідчені, що наріс і література дійдуть до найкращих здобутків тоді, коли письменники висловлюватимуть ідеї прийняті ними, непохитними критиками.

Літературних прояв не можна охопити чисто соціальними чи навіть загальними, абстрактними ідеями. Та з ними і не інакше як з політичними проблемами: чим хто менше знає історію політичної боротьби різних народів і держав у різних добах їхнього розвитку, чим хто слабше орієнтується в фактах і їхніх причинах, — тим легше може знайти на все одну, неохибну раду. Ніхто так часто не сумнівався як філософи що охоплювали якнайширші овиди

рвлення народу. Другою оманною є погляд, що найбільший вплив на суспільність мають твори, які діють так само як урядовий „указ“, цензура заборона, стаття, що визнає до негайного погрому.

Причина проповідницької лихоманки серед нашого громадянства проста: ще не так давно переживали ми добу, коли кожний рядовик міг примхою долі або пустомельщиною добитися становища керманіча, провідника, представника, отамана. Манія спасати народ після катастрофи, вказуючи на гріхи своїх ідейних ворогів, панує нині всевладно в критиці літературних творів. Фашистські, комуністичні та деякі релігійні ідеологи вловлюють, що майбутність „іде всією силою пари“ назустріч їхнім ідеям, а там, де не йде, то жене наосліп у пірау.

Можливе, що нині все людство одержиме успіхами та невдачами своєї праці жде на цілющий землетрус та велику різню, в якій переможці розторожуть усіх своїх ворогів на гамуз і що аж тоді запанує одна ідея Розуму та Справедливости. Та покищо нам здається, що найбільше животною ознакою сучасної культури є багатство її світоглядів, змагання, вірування, можливостей найбільше різноманітного, індивідуального розвитку.

Можливе, що вже нашим найближчим нащадкам доведеться чхати на всю Європу і боро-

По тих точках мала відчит п-і Станіславчук на тему „Свято Матері" в українській мові, а п-і Курівак говорила на ту саму тему по англійськи. Слід зазначити, що п-і Курівак не є українського роду, однак проте вона не тільки розповіла історію „Дня Матері", відки це свято залялось і як поширилося, але також представила образ української матері, як її змалював наш безсмертний геній Шевченко у своїй поемі „Наймичка".

По тих рефератах відспівали дуети пани Вовжини і Вашик та Софія Кухта й Анна Кухта. А далі, забрав голос адвокат п. Малицький, котрий звернувся з спеціальним апелем до молоді, визнаючи їх любові і шанувати своїх матерей, а крім них ще й любити спільну матір, нашу Україну.

Потім говорила п-і Лотоцька, котра виступила з головним рефератом про Союз Українок, його завдання і ту працю, яку ця організація виконала впровадженні свого шестилітнього існування в Америці. Бесідниця обговорила потребу творення молодечих відділів Союзу Українок, а далі потребу ведення пропаганди у справі національній, піддержування українських шкіл і допомоги рідному краю. Зокрема обговорила п-і Лотоцька вагу Медичного Фонду, який має залишити в старім краю поважний слід жертволюбності українського жіноцтва в Америці. Далі звернулася бесідниця до молоді, вказуючи на День Матері та визнаючи її до організації молодечих клубів під назвою „Молода Україна". До молоді говорила п. Лотоцька англійською мовою.

Закінчено це свято відспіванням національного гімну.

Авраменко переносить свою школу до Шикаго.

Дня 20. червня відбулося в Українській Народній Домі в Нью Йорку закінчення сезону школи національного танку Василія Авраменка. Хоч була надзвичайна спека й духота, зібралося в залі коло 200 душ молоді і старших.

Після попису дітвори відтанцював балет-майстер Авраменко танок гуцула своєї власної хореографії, а ватак воглодів прохальну промову, в якій згадав про виступ з балетом в Метрополі-

тен Опері дня 25. квітня, подякував усім, що чимнебудь причинились до успіху, а далі ще відкрив свої плани на будуче.

Довідаємося, що Авраменко запросила українська громада в Шикаго, щоб допомогти їй підготувати виступ з балетом в тамошній опері дня 23. жовтня 1931 р. З уваги на те, що така підготовка вимагає основної праці, Авраменко переїздить у липні до Шикаго, де буде провадити літні курси танку, на які зголосилося вже 275 дітей.

З Шикаго буде Авраменко провадити також приготування до подібних виступів у Ді-троїті та Клівленді, а опісля займеться іншими місцевостями.

Щойно з весною 1932 р. прибуде наново до Нью Йорку, щоб там викінчити приготування до величавого виступу у спілці з кількома іншими національними групами.

Присутня на селі публіка попросила артиста-балетмайстра оваційно і на знак пошани відспівала національний гімн замість традиційного „Многая літа".

Перший дипломований український артист в Америці.

У відомім Єйльській університеті в Нью Гейвен, Коннектикут, покінчив на днях науку на відділі красивих мистецтв українець Іван Пирч та дістав ступінь Б. Ф. А. (Bachelor of Fine Arts). Іван Пирч є першим українським студентом, що покінчив науку в цьому університеті. Він походить родом з Оліфанту і є сином одного з найстарших українських імігрантів з Лемківщини, д. Дениса Пирча, який від 27 літ живе в Канаді. Нижчі й середні школи покінчив Іван в Канаді. Тут же скінчив філософічний відділ у манітобському університеті в Вінніпегу, після чого перейшов на відділ красивих мистецтв у Єйль.

Відзначення української студентки.

На шкільній святі у Веслі Каледж у Вінніпегу 29. травня найвище відзначення в 12 степені за цілий шкільний рік призначено панні Ганні Данилович, яка походить з місцевості Риверс у Манітобі.

Вісти з „Рідної Школи“.

Представники „Рідної Школи" у нового шкільного куратора. Дня 9. червня 1931 р. інтерв'ювали в Кураторії відпоручники Президії Головної Управи „Рідної Школи" у справах: 1) реактивування розвізаних гімназій „Рідної Школи" і 2) шикан і перехід з боку адміністраційних і шкільних властей, з якими зустрічаються школи і виховні заведення „Рідної Школи". — Куратор обіцяв усі порушені справи розглянути.

Наука кооперації в „Рідній Школі". З початком вересня ц. р. зачнеться кооперативний позаочний курс для рідношкільного вчителівства, який буде закінчений з кінцем шк. року 1931/32. Завдання курсу поглибити кооперативне знання українського вчителівства, що вести-

тись за ідеалами нової культури: Азії чи Америки, зовсім протилежні до європейських. Якщо ці ідеали підуть по лінії повороту до якоїнайбільше червісних форм суспільного співжиття, до якоїнайбільшого вирівнювання ріжниць поміж расами, державами, народами й членами всіх суспільних громад, тоді ми, що віримо досі в доцільність і спроможну розвитку європейської культури — програли. Програли так, що навіть не буде можна боронитись. У тій стадії культури, де більшість її членів приймає по волі чи неволі один світогляд, одну ідеологію, що покривається в фанатичною вірою, одну форму суспільного ладу — не треба буде ні літератури ні мистецтва ні свободи, що їх творить.

Європа переживає гостру кризу своїх духових довершень, тому, що в ній змагаються розбіжні, ворожі, інколи й посвоячені, течії й світогляди. Та те, що ріжнить її основно і від інших типів культур це спромога свободної переоцінки своїх основ. Чуюмо часто від критиків цієї культури, що вона знесилена, засуджена на загибель своїм роздвоєнням. Та який ідеал дістаємо в заміну за став цього ферменту?

Одні кажуть: — сильно зорганізовану націю. Навіть, що відчуває повну свою окремішність від сусідів і черпав сили до свого розвитку в найкращих зразках своєї історії і найвищих ідеалах самоцінності. Ці зразки та ідеали да-

ме навчання кооперації в школах „РШ". („Рідна Школа", як ми вже повідомляли, заводиться у всіх типах своїх шкіл навчання кооперації).

Організаційно-технічну і фінансову сторінку позаочного кооперативного курсу згодився ласкаво взяти на себе Ревізійний Союз Українських Кооператив у Львові.

Справа будови дому українських фахових шкіл „Рідної Школи" у Львові. Оснований при Головній Управі „РШ" окремий Комітет Будови Дому Українських Фахових Шкіл „Рідної Школи" у Львові відбув три засідання, присвячені справі будови торговельної та мужеської і дівочої промислових шкіл „РШ" у Львові. Вироблення плану та кошторису тих заведень доручено інж. Е. Нагірному, що акціє червня

дуть змогу суспільности плекати національну силу, енергію й волю. На перепоні до здійснення цієї високої мети, що може оновити „задегеровану" культуру стоїть світогляд міжнароднього братерства на основі спільної класової солідарности. Коли нації зуміють викоринити зі свого ґрунту отруту соціалістичного чи комуністичного руху, тоді ідеали національности можуть здійснитись в якнайкращій формі.

Другі кажуть: — сучасна культура видіє враз з перегилими ідеалами буржуазії. Найкращою запорукою завітнішого розвитку народів є спільний ідеал тих її клас, що не вірять у тривалість культури побудованої на національних ідеалах. Перепорою до здійснення ідеалу миру й братерства є інтереси буржуазії й націоналізм ріжних народів, що стає причиною воєн, імперіалістичної політики, неволення слабших і бідніших — сильнішими, багатшими.

Не хочемо передавати того чи іншого світогляду в якихнебудь некорисних для них відтинках, не хочемо зводити їх до примітивних формул — хочемо вилити, що представники кожного з них не тільки безоглядно чесні та широко зажерені майбутністю народу та людства, але й розумні та досвідчені. Можливе, що образ розвитку, в який вони вірять, кращий від їхніх слів — але який напрямок вибрати?

ц. р. доставив вже Головній Управі шість шістдесятку для тих шкіл.

Ювілейні свята „Рідної Школи" відзначаються по деяких громадах і повітах з великим успіхом. Однак є великі полоди краю, де не початковано ще ювілейних свят. — Прохання вярства й організації подбати, щоб в кожній громаді залязався Ювілейний Комітет „Рідної Школи", зложений з представників всіх громадських установ та з визначних осіб, і спільними силами тісно відспівувати ювілей „Рідної Школи" на місцях (концертом, академією, святою театральною виставою тощо) з докладами „Рідну Школу". — Звідомлення про спільне таке свято подавати до Головної Управи „Рідної Школи" із зазначеннями, котрі утворюють чи які особи найбільше причинились до успіху, а також подавати дописи до української преси для інформації загально та заохоти других громад до ювілейних рідно-шкільних об'єднань.

Фестини і прилюдні імпрези. Згідно з календарем всіх українських центральних установ у справі ювілейного року „Рідної Школи" зазначаємо до всіх Кругів „Рідної Школи" і до їх нема, то до філій і читалень „Просвіти", „Ді-гів, Соколів, Кооператив та інших установ і організацій, щоб впровадзти літні місця залязали улаштуванням фестивалів, прилюдних танковиків, пописів, лодових забав та інших імпрез в честь „Рідної Школи" з цілковитим чи частковим доходом для „Рідної Школи". — З кожного такого улаштування прохавмо подати короткий але вичерпуючий звіт до Головної Управи „Рідної Школи" та допис до української преси.

Жертвенність у червні 1931. В місяці червня, р. війшло до каси Головної Управи на потреби „Рідної Школи" із східно-галицьких повітів 10.495 зол. 34 сот. (найбільше зложав Львів-місто 7.116 зол. 67 сот., пов. Жовква 10 зол. 15 сот., пов. Підгайці 312 зол. 51 сот., Львів-повіт 279 зол. 07 сот., пов. Перемишлян 26 зол. 86 сот.); з поза Сх. Галичини з Польщі 381 зол. 95 сот.; із Зауц. Держав 640 дол. (Холм-му від „Об'єднання" 575 дол.); з Канади 15 дол. з Франції 351 фр. фр.; з Австрії 2 шек.; з Чехословаччини 6 зол. 48 сот.; від невідомих 13 дол.

Рідношкільні інспектори на відпустці. Здається до відомої інтересованих осіб, що інспектори шкіл і закордон „Рідної Школи" їхали на відпустку й особистих інформацій ватимуть після свого повороту до Львова дня 15. серпня 1931. в урядових годинах і дивлячись на те, які подання, виклади і т.п. в шкільних чи особистих справах перешкоди своєчасно просто до Головної Управи „Рідної Школи", не чекаючи на поворот шкільних інспекторів.

Головна Управа „Рідної Школи".

Дайте моральну й матеріальну поміч тим, хто впали жертвою найвишого громадянського обов'язку!

Студентські справи.

Умовини прийняття на університет С. Б. у Валді. Університет Стеафна Баторія у Валді має такі відділи: медичний, фармацевтичний, рідничий, гуманістичний, мистецтв і правничий.

На медицину і фармацію треба приносити подання в днях від 1. до 15. вересня включно. До подання слід залучити свідоцтво зрілості з митною, метрику уродження, „curriculum vitae" (власноручно написане) і 1 фотографію, наліплену на поданні, квестіонар (котрий можна набути у вольного при головній будинку), військовий документ (якщо кандидат є в поборо-вому віці) і квіт заплачення до квестури 12 зол. за конкурсний іспит. Ті, що переносяться з інших університетів, мусять мати крім аттестатів залучників ще й свідоцтво відходу. Кандидати, що мають бодай річну перерву від хвилі учення середньої школи, мусять залучити свідоцтво моральности. Всі вище згадані залучки мусять бути безумовно в оригіналах.

Конкурсний іспит на медицину і фармацію відбудеться поміж 18.—21. вересня 1931 р. Біліс конкурс буде оголошений в деканаті на кінець вересня. До конкурсного іспиту на медицину вимагається знання фізики і хемії з обсягу навчання в гімназії, на фармацію треба приготувати ботаніку, хемію і фізику також з обсягу навчання в гімназії.

На відділі: рідничий, гуманістичний, шукати красивих (мистецтв) і правничий треба приносити подання в днях 15.—30. вересня. Всі документи мусять бути в оригіналах. Документи на згадані відділи найкраще приносити особисто на згадані відділи найкраще приносити особисто.

Кошти удержання в Валді від 70 зол. вперше. За потрібнішими інформаціями звертатися на адресу: Козак Андрій, студ. мед. п. Потік (Залучити маю на відповідь).

ОСТАННІ ВІСТІ

ГОЛОВА УНДО, ПОСОЛ Д-Р ДМИТРО ЛЕВИЦЬКИЙ НА ВОЛІ.

В середу 15. п. м. попол., після 8-ми місяців і 17 днів в'язниці, вийшов на волю Голова УНДО пос. д-р Дмитро Левицький, звільнений за кавцією 30.000 зол. Недужому п. Голові лікарі доручили на деякий час повний спокій та продовжування лікування.

Подаючи пошкоду до відома що коротку радісну звістку — витемо Пана Голову на волі, бажаючи йому швидкого повороту до повного здоров'я, яке уможливило йому взяти назад провідну активну участь у громадянському житті.

Одночасно довідуємося, що невдовзі має айти на волю ген. секретар УНДО пос. д-р Любомир Макарушка.

ПОЛЬСЬКИЙ МАЙОР ШПИГУНОМ.

В суботу 11. липня ц. р. арештовано у Варшаві дипломатичного майора М. Дембковського, офіцера IV. відділу генерального штабу, під закидом шпигунства на користь одної сусідньої держави. Арештування наступило швидко по двохтижневій обсервації.

ПЕРЕД ІНФЛЯЦІЄЮ В НІМЕЧЧИНІ?

З Берліну сподіються нових розпорядків уряду в справі покриття банкнотів до висоти 33 відсотків. Якщо такий розпорядок прийде, тоді наступить негайно емісія 1 мільярда марок. Банки вже в четвер 16. липня ц. р. будуть відчинені і будуть виплачувати, але мабуть частинно. Також сподіються, що бувший президент Державного Німецького Банку д-р Шахт обійме становище президента на місце д-ра Лютера.

Підвищення дисконтової стопи в Німеччині.

Генеральна Рада Нім. Державного Банку підвищила від четверга 16. липня ц. р. дисконтову стопу з 7 на 10 відсотків, а льомбардову з 8 на 15 відсотків. Тому то покриття Нім. Державного Банку зменшиться в золоті і дівізах нижче 40 відсотків.

Пів мільярда доларів.

В четвер 16. липня ц. р. кінчається мораторія, уділена німецьким урядом банкам. Однак каси банків будуть виплачувати лише деякі зобов'язання, а в першу чергу належності службовиків. Німецька преса повідомляє, що Німеччині конче негально кредити у висоті пів мільярда доларів. Тому сподіються, що канцлер Брінгін оголосить політичну заяву, в якій зазначить, що Німеччина буде провадити мирну політику і буде змагатися до господарсько-фінансової відбудови держави. Ця заява буде політичною гарантією для держав, які можуть признати кредити Німеччині.

Банки в Данцігу замкнені.

Банки в Данцігу стоять у тісній зв'язі з німецькими. Тому по замкненні нім. банків, замкнено теж нім. банки в Данцігу. Лише польські банки далі dokonують виплат.

ТЯЖКЕ ПОЛОЖЕННЯ УГОРЩИНИ.

Біржі замкнено на три дні.

Катастрофальне положення в Німеччині вплинуло теж відомо на господарське і фінансове положення в середній Європі, а першу чергу на фінансове положення Угорщини. Тому в середу 15. липня ц. р. замкнено біржі на акції і дівізи на три дні. Промислові круги занепокоєні. Домагаються від народнього банку щоб уділив грошей, кончеших на платні.

ВІДКРИТТЯ КОРТЕЗІВ В ІСПАНІІ.

В середу 15. липня ц. р. відбулося святочне відкриття перших республіканських кортезів (парламенту) в Мадриді серед загального ентузіазму. По відкритті кортезів дефілювало військо перед урядом і послами.

Біржа.

Гроші.

Американський долар 9 15 00—9 16 00, канадський долар 9 05 00—9 06 00, чеська корона 0 26 33—0 26 56, австрійський шілінг 1 23 00—1 25 50, румун. лей 0 05 25—0 05 50, французький франк 0 34 80—0 35 00, швейцарський франк 1 71 50—1 72 10, фунт штерлінгів 43 40 00—43 60 00, радянський червонець 0 00—0 00, німецька марка 0 00 00—0 00 00.

Золото: 20 корон 36 50 00—37 00 00, 20 франків 35 00 00—35 20 00, 20 німецьких марок 00 00 00—00 00 00, 10 російських рублів 47 00 00—47 20 00.

Срібло: Австрійська корона 0 36 00—0 36 50, 5 австрійських корон 2 00 00—2 10 00, австрійський флорен 1 00 00—1 05 00, російський рубель 1 60 00—1 65 00, копійки за рубель 0 80 00—0 85 00.

Ціни набілу у Львові.

"Маслосоюз" платин кооперативам для 15 VII. 1931 р. масло експортне пріжя 3 40 зол., масло десертне пріжя 3 50 зол., дітра молока 22—24 сот., дітра сметани 1 20 зол., вода кип'яча 1 40—1 50 зол.

НОВИНКИ

— Конфіскація "Діла". Попереднє число "Діла" зайняли поліція наслідком конфіскації двох місць у посмертній згадці про бл. п. Григорія Шмагалю. Є це 37 з черги конфіскація "Діла" в цьому році.

— Новий антикарський розпорядок. З днем 26. липня ц. р. буде обов'язувати новий розпорядок міністерства внутрішніх справ про видавання ліків з аптек. Всякі рецепти, записані лікарями, антики будуть затримувати і видавати тільки тілжні відписи. Розпорядок має на меті контролювати продаж деяких специфіків.

— Град. Страшна градова буря навістила 4. липня ц. р. веч. громаду Шершенівки, пов. Борщів. Град величини гусячих яєць знищив всі землеродні до тла. Побитих багато птиць, зайців і лисів. Тільки двори були обезпечені від граду, селяни стратили все живо. — Градова буря навістила 15. п. м. перемиський повіт.

— Жертва купелі. В Дністрі коло Устя Зеленого, пов. Бучач, утонув 10. п. м. Борис Мурій, студент III. року богословської академії. Купався в товаристві і перепливши ріку геть і назад, наслідком серцевого удару пішов на дно. Ніякі рятувальні засоби не помогли. Смерть ідейної людини, відомої в широких колах громадянства з найкращого боку, викликала широкі жалі серед довколишнього населення, яке вшанувало його пам'ять масовою участю в похороні.

— Всюди релюції. В нинішніх важких часах не оплачуються в Польщі не тільки залізничні, але й авіаційні. Після релюції багатьох залізничних потягів приходить черга на літаки. Від 1. серпня ц. р. літаки польських летунських ліній "Льот" будуть курсувати не щодень, як досі, але що другий день.

— Каси Хорих у цілій Польщі виказують великий дефіцит, що повстає наслідком заляглих вкладок. Обчислюють його на 284 мільонів зол. Положення погіршується з кожним днем, бо число обезпечених меншає. Все те наслідки загального зубожіння населення. Управа варшавської Каси Хорих рішила обнизити лікарям на 20 проц. винагороди.

— Автомобільний рейд артисток і артистів театру "Кві про Кво". В четвер 15. липня ц. р. відбувся автомобільний рейд артисток і артистів театру Кві про Кво трасою з Львова до Трускавця і назад до Львова (256 км.). Зі Львова виїжджають артисти і артистки на 8 самоходках, а в четвер в 8. год. рано з Марійської площі. Самоходами кермують лише артистки і артисти. До Львова вертають в 6. год. пополудні. Вечором у Великому Театрі розділять побідникам нагороди.

— Комуністичний посол Ткачук, за яким влада розписала стежні листи, утік за границю. Він переодягнувся за жінку і перейшов лісом до Німеччини.

— Самогубство. Влад. Прокопович, зайнятий у військовій кооперативі в Перемишлі, застрелився, вернувшись з відпустки.

— Дротяні перегороли над Дністром. Радянська влада поробила довгий берегів Дністра дротяні перегороли, щоб перешкодити масовому переходові людей, що живуть в т. зв. радянській молдавській республіці, до Румунії. Потрапляючи сторожі приказано розстрілювати на місці всіх утікачів із Радянщини, приловлених над рікою.

— Врожай на овочі заповідається цього року дуже добрий. Найкраще представляється стан черешень, добре грушок і сливок, найгірше випав урожай яблук. Наслідком спекли овочі достигають на 10 днів раніше, ніж звичайно.

— Летунська катастрофа. Біла Алябіна оподалік Москви упав радянський літак, в якому згинув кілька визначних радянських осіб, а саме заст. шефа штабу "червоної армії" Тріандафілов, управитель уряду механізації Коломовський, член штабу "червоної армії" Аркадій і чотирьох інших.

— Бандит у жіночому одязі папав на касіра тартару в Загжанську коло Келець і стрілявши до нього двічі з револьвера, андер йому з рук пачку, в якій було 3000 зол. самим металем. Залярмована поліція пустилася за ним наздогін, а тоді бандит кинув тяжку пачку, стріляв ще раз до касіра, якого положили трупом на місці і втік у ліс. Досі його не зловили.

— Замах на касу. Два селяни зі села Шершенівки, пов. Борщів, Кирило Стусик і Ілько Король при допомозі третього співника з гусятинського повіту задумали ограбити Українську Касу, що міститься в домі місцевого пароха о. Михайла Дроздовського. Бандитів замкнено до борщівського арешту, з якого вони незабаром утїли.

— Про незвичайний випадок повідомляють зі села Шимакова на Волині. Жило там двох гандянів безрог в великій незгоді. Один із них,

Симон Борухін рішив спрятати зі світа свого конкурента Качку. Пішов до сусіднього села і намовив одного селянина, щоб убив його рога, даючи йому за те 500 зол. Селянин згодився, але коли прийшов до нього Качка, оповів йому про все. Качка постановив піститися. Попросив селянина, щоб сказав Борухінові, що його убив і закопав у полі, а сам поїхав до рабіна і все йому розповів. Рабін покликав картокою Борухіна, що Качка кличе його на суд. За кілька годин прийшов Борухін, але зі страху напів живий. Довідавшись від рабіна, що "дух убитого Качки" кличе його на суд, почав треміти і не міг добути зі себе слова. Нараз за дверми відозвався голос "убитого": Симоне, чому ти казав мене убити? Борухін захитався як палий і впав на землю. Страшний суд рабіна позбавив його розуму. В тяжкому стані відвезли його до шпиталю.

— Дорогоцінну пам'ятку для всього християнського світу переховував від 1914 р. якийсь Фінікс Банк у Нью Йорку. Є це "Велика Антіохійська Чаша", яку звичайно називають "Святою Чашою" і з якої Ісус Христос, як передають, пив вино і давав своїм апостолам вчасі Останньої Вечері в місті Єрусалимі перед своїми муками. Ту чашу відкопано в 1910 р. під руїнами великої християнської святині в місті Антіохії, в Малій Азії, а святиню будував ще в четвертому столітті візантійський цар Константин. Святиню збурих землетрус в 526 р. після Христа і під завалими лежала чаша погребана аж до 1910 р. Знавці археології вважають ту чашу за автентичну чашу з Останньої Вечері, дарма що незвичайно важко цей факт доказати. Вона складається з меншої срібної чаші, а довкола неї зверху додана пізніше ненаде для охорони друга срібна позолочувана чаша з багатими різьбами. На тій верхній чаші знаходяться різьблені образи 10 апостолів та два образи Ісуса Христа. Один образ представляє молодече лице Спасителя, а друге його образ в дорослому віці. Чаша має бути перевезена до музею Лувр у Парижі.

— Так як у нас. Вчасі жіночого зібрання жіночих чоловічолюбних товариств виголосили цікаві промови суддя Проскавер і міський суддя Корриген. На підставі своєї обсервації в суді Проскавер прийшов до висновку, що молоді люди, дівчата і хаоті, допускаються злочинів не так в приступі пристрасно, як в погоні за грішми. І це роблять не умоуопосаждені, але інтелігентні молодці, навіть з певним вихованням. Корриген заважав, що чоловік допускається злочини тим частіше, чим тяжче йому пов'язати кінці до купи.

— Важне для Вп. старшин резерви. Фірма Віттельс, Львів, вул. Рутівського 7. повідомляє, що улаштувала у власній управі, спільно з визначною фабрикою крапельною системою, — заведення для мундурів: старшин П. В. та виконує на міру вибагані старшинські вбрання з першорядних матеріалів: бавовняних фабрик, беручи повну гарантію за якість, содіє та точне виконання. Продаж 14 днів рішати фірма Віттельс, Львів Рутівського 7. виконати старшинський мундур для резеки за ціну 200—400 зол.

3 театру.

ТЕАТР "КВІ ПРО КВО" з Варшави. Ревія "До побачення".

Ця третя з черги програма краща за дві попередні: дотепніша, багатіша на жанрові образки. Тузи та зірки ансамблю мають ролі найбільше характеристичні для свого таланту. Такі сценки як "Олесь", "Курцішлюс", "Руки до гори", "Байка", "Притча про чесного книговода" незрівняні своєю "моральною наукою". Погожельська, Димша, Фукс, Калініна, Львівський мали в собі стільки гумору, що освіжили ним важку атмосферу канікули краще як учорашній рясний дощ.

м. р.

Не забувайте про тих, що в боротьбі за кращу долю Народу стали інвалідами. Жертауйте в хосен українських інвалідів!

Дописи.

ПІДЛЮТЕ. (Кліматична стація для дівчат на Соколі). Українській шкільній молоді треба дати змогу побути на лоні природи й набрати фізичних і духовних сил до дальшої важкої праці. З цією метою утворило Українське Гігієнічне Товариство кліматичну стацію в Підлюті на Соколі для дівчат на місяць липень і для хлопців на серпень. Як відомо, на Соколі в дощливі забудування з обстановкою, побудовані частинно коштами Ксец. Митрополита Шептицького, а частинно коштом українського громадянства. Транспорт дівчат відіхав туди 2. липня і вже два тижні перебував там високо серед залашних смерекових лісів, над хрустальними подами Лімниць і розкошується, вживається ароматом цвітних половин. Про гігієнічний та лікарський бік кліматичної стації поділо Українське Гіг.

Т-во, про педагогічний нагляд та опіку подбала „Учительська Громада“ а саме: лікаркою в д-р В. Крушельницька, а опікуною дир. С. Федорчакова. Регулярні заняття різноманітні, нетомлячі, а до того вповні бере під увагу фізичні і душевні потреби молоді. Для ширшого загалу певно буде цікавий розподіл часу, тому подаємо його в цілому: год. 6.30—7 вставання, 7—7.30 миття і одягання, 7.30—7.40 молитва, 7.40—8.30 снідання і відпочинок, 8.30—10.30 прогулянка, 10.30—11 друге снідання, 11—12.30 купіль у воді і на сонці, (як погода) прогулянка від 8.30—12.30, 12.30—15 обід і відпочинок, 15—16 читання, 16—16.30 підвечірок, 16.30—18.30 гри, забави, ек. купіль, 18.30—19 спокійна гутірка і хор, 19—20.30 вечора і відпочинок, 20.30—21 молитва. Харч обильний і здоровий. Особливу увагу звертається на особисту гігієну і мешкання, що буде гарним аразком для дальшого життя молоді. І безперечно піднесе стан її здоров'я. При тому всьому гарний, веселий настрій в молодих гуртах впливає дуже долатно на психічну сторону учасників. Молодь одушевлена, просто розентузірована, всюдн гамірно, живо — рух і життя цуляються на кожному кроці. Дні перебути у кліматичній станції дівчата певно зачисляють до найкращих та найшасливіших у їхньому житті та відчуватимуть велику владність для своїх батьків, що післали їх на Сокіл.

Гість.

СПОРТ.

Недільні змагання.

В найближчу неділю (19. л. м.) відбудуться такі змагання за мистецтво львівської А-класи: Світезь—Україна (відплатні) і Гасменів—Ресовія у Львові, а в Перемислі Польонія—Погонь (Стрий); крім цього П Сокіл—Лехія і Б і Погонь і Б—Ревара. — У рамках мистецтва Ліги грають: Легія—Чорні у Варшаві і Лехія—Варшавянка у Львові. Змагання Погонь—Гарбарія відложено на неограничений час.

Спортове життя в Сокалі.

Українське спортове життя в нашому місті було ледви видне. Не дуже так давно український спортивний кружок „Пролом“ у Сокалі розвивав доволі живу діяльність, але якось швидко все те застопорилось. Вносили ми двічі статуту спорт. т-ва „Пролом“ до затвердження, однак львівське воєводство їх оба рази відкинуло. Щойно недавно відновили ми при „Українській Бесіді“ спортову секцію, яка відразу дістала відділи: копаного м'яча, відбійки і легкої атлетики. Дружина копаного м'яча вже й розіграла 5. л. м. перші тов. змагання з жидівським клубом „Ютшия“, які покінчилися ремісом 1:1 (1:0). Коли зважити,

що наша дружина грає, можна сказати, ніякої підготовки, то той вислід слід уважати цілком задовольняючим.

ДРОГОВИЧ. РОПНИК (Борислав) — Т. (Дрогобич) 2:3 (0:3).

Змагання ці розіграно в Дрогобичі. Дружина Ропника програла через неміцну оборону воротаря в першій половині, який пропустив у тому часі три голи, легкі до оборони.

Програна чеських дружин в Італії.

В мин. неділю програна праська С-ма змагання за чашу середньої Європи з Ропником в Римі 2:1 (1:1). Наслідком цього С-ма відпала від дальших розгрівок, а Ропник до півфіналу. Одночасно також праська С-ма програла також змагання з мистцем на рік Ювентус у Турині 2:1 (1:0). Відтак змагання цих дружин будуть розіграні в Італії. На оправданні програної С-ма і на те, що ця дружина приїхала на змагання просто з Данії, де знова протягом 17 днів зіграла 8 змагань (з яких 7 виграли), в Італії прийшлося їй грати в температурі 35-пенів. Після холодної Данії такої спеки не витримали і тому переможцями в Італії.

—о—

ОГОЛОШЕННЯ

Театри.

Великий Миський Театр:
Четвер, 16. липня, година 8—вечором Ревія: „До побачення“, (Знижки важні)
П'ятниця, 17. липня, година 8—вечором Ревія: „До побачення“, (Знижки важні).

Театр Різноманітностей (в Нар. Домі):
Четвер, 16. липня, година 7.30 вечором „Королева передмістя“, нове від Круглодольського. (Знижки ціни)
Від п'ятниці 17. липня п. м. нечинний.

Малий Миський Театр:
Нечинний.

Кіно.

АПОЛЬО: Звукова фільма: „Син Богія“.
КАСІНО: Звукова фільма: „Уста ніколи не цілють“ та „Кен Мейнард“.
КОЛЬОСЕН: „Роман над Ріо Гранде“ та „Білі підлітки“.

ЛЕВ: Звукова фільма: „Світла і тіні материнства“.

МІРКУСЕНЬКІ: Звукові фільми „Весна в Претері“ та „Воздушні пірати“.

ОЛІВ: Звукова фільма: „Чотирихортів“.

ПАЛІС: Звукові фільми „Остання карнавальна ніч“ та „Пісня мого серця“.

ПАМ: Звукові фільми „Загромадження“ (Л. Вольгайт) та „Бастер Кітон“.

ПАСЯЖ: „Серце нагадує“ та „Пісня на згадку“.

ХІМЕР: Звукова фільма: „Троїлка“ (Ольга Четова).

СТИЛЕВ: 3 приводе реконструкції кіно нечинне.

УПІХ: „Люди без назвиська“ та „3 вітром на перегоні“ (Г. Гібсон).

Програма радіо.

Четвер, 16. липня 1931 р.
Братислава (278,8) 12.30 Популярний концерт радіоорк. Берлін (419) 16.00 Концерт солістів. Букарешт (394,2) 18.00 Легка румунська музика. Прага (456,2) 19.05 Російські пісні. Рига (524,5) 19.10 Симфонічний концерт. Будапешт (550,5) 19.00 Угорські пісні. 19.30 Концерт міської оркестри. Кенігсберг (217,1) 20.30 Хоральний концерт. Брно (341,7) 21.00 Симфонічний танець. Гамбург (372,2) 20.45 „Доктор Івас“, комедія. Бресля (325) 21.00 Камеральний концерт. Мільно (500,8) 20.45 „Іріс“, опера Масанія Відень (516,4) 21.05 Гайден, квартет. Харків (237,5) 19.00 Симфонічний концерт. 20.30 Концерт. Париж (1724,1) 20.45 Концерт.

П'ятниця, 17. липня 1931.

Кенігсберг (217,1) 11.30 і 13.20 Грам. плати 16.00—16.35 Російські пісні. 20.15 Концерт радіоорк. Липськ (259,3) 16.00 Німецька музика. 19.30 Хоральний спів. Братислава (278,8) 18.00 Мадарська музика. Штрасбург (443,2) 19.00—19.30 Легка музика. 20.30—22.30 „Субутет“, оперетка Гала Лондон (356,3) 11.00—11.30 Гелевська симфонічна Бірда. 21.00 Камеральна музика. Штутгарт (360,1) 20.30 Концерт філармонічної оркестри. Букарешт (394,2) 16.00 Легка румунська музика. 21.00 „Ерлан“ опера Берлі. Берлін (419) 21.15 „Що було, якби“, веселий весір. Рим (441,2) 21.00 „Граф Люксембург“, оперетка Лейара. Прага (456,2) 19.55 Літня оркестра. 21.30 Німецька музика. Відень (516,4) 20.10 „Буря в мушкеті під ілюзою до Вагнера“, концерт віденської оркестри.

Львівське радіо.

Четвер, 16. липня 1931 р.

Львів (380,7) 11.55 Час в Варшаві. 12.10 Концерт з грам. плат. 13.10 Метеоролог. 14.50 Господ коху. 15.10 Музика з грам. плат. 15.25 Відчит в Варшаві. 16.00 Музика з грам. плат. 16.35—17.10 Трансмісія в Варшаві. 17.35 Відчит в Кракова. 18.00 Концерт в Варшаві. 19.00 Весняна. 19.20 Концерт відпочинку. 19.50—22.25 Трансмісія в Варшаві. 22.30 Концерт з Вільна 23.00—24.00 Музика з Варшави.

П'ятниця, 17. липня 1931.

Львів (380,7) 11.55 Сигнал часу в Варш. 12.10 Музика з грам. плат. 13.10 і 14.50 Комунікати. 15.10 Концерт з грам. плат. 15.25 Відчит. 15.45 Комунікати в Варшаві. 16.00 Грам. музика 16.30—17.10 Трансмісія в Варшаві. 17.10 Авдіція для хорих і концерт. 17.35 Відчит в Кракова. 18.00 Легка музика з Варшави. 18.40 Фортеп. 19.00 Весняна. 19.20 Господарський огляд. 19.40 Почтова скринька. 19.55—20.15 Трансмісія в Варшаві. 20.10 Концерт в Варшаві. 22.00—22.25 Трансмісія в Варшаві. 22.30—24.00 Музика з Варшави.

ОПОВІСТКИ

За оголошення редакції не відповідає.

Кооп. Український Театр у Львові. Український Нар. Театр ім. І. Тобілевича в Станіславові.

КОСІВ:

16/VII. „Паяц“.
17/VII. „Жінка, що вбила“.
18/VII. „Життя Парижа“.
19/VII. „Гетьман Дорошенко“.
З Косова їде театр до Кут.

Новий Український Театр дир. П. Карабінєвича.

КОРЧИНА:

16/VII. „Циганка Аза“.
17/VII. „Вій“.
18/VII. „Маруся Богуславка“.
19/VII. „Воскресення“.

ЕДЛІЧІ:

20/VII. „Маруся Богуславка“.
21/VII. „Вій“.
22/VII. „Циганка Аза“.
23/VII. „Ой не ходи Грицю“.

На осінній сезон у Галичині. Театр обіде близькі міста з найпопулярнішими штудіями: „Бер Кохба“ опера, „Ленін“ драма і „Сорочинський ярмарок“ оперетка.

ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакції не відповідає.

ГОДИННИКАРСЬКО-ЮВІЛЕРСЬКІ роботи виконує найкращіше — Домбровські і Ровнянські — Львів. Акадємічна 2. **ГОДИННИКИ, БІЖУТЕРІЯ, СРІБЛО** — Великий вибір. Дешеві. Догідні умови. 1447 22—?

МУЗИКАЛІЯ. Пластунка-наде на центу Безкоровайного. — в продажі 1 год. 33 4—5

ПОТРІБНА старша, інтелігентна, совіська жінка до управу дому й опіки над двома старшими дітьми в повіт. місті. Нагайні письмєнні оголошення до Адміністрації „Діло“ під „До 13. серія“.

Будівельні парцелі

в парку і овечених городах у віддалі 5 хвилин пішки від центру міста, в окрузі кільканадцяти моргів сусідніх городів, при знаменито урядових вулицях — можна купити. Система блокова і відведена. — Відомість і не обов'язковий оглядини під: Ян Роман 50. Пекарська, Львів.

ФАБРИКА ЕЛЕКТРИЧНИХ ЛАМП і металевих виробів „GALWANJA“, Жулівського 11 а — Тел. 20-54. — Ціни фабричні. 30 4—?

БІЖУТЕРІЮ, ЗОЛОТІ І СРІБНІ ВИРОБИ продає за готівку і на рати від десятих літ у цілїм краю знана фірма Іван Зельтенрайх, Львів, пл. Марійська ч. 5. Купую бривантти, золото, срібло, плачу найнижчі ціни. 1538

СТРИЛЕЦЬКІ пісні на фортеп'яні Ярославенка за 10 зол. продають книгарні. 2279 8-10

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакції не відповідає.

ЛІКАР

Д-р Володимир Білозор
у місяці липні і серпні
23 ординує у дорі. 3-3

ОПЕРАТОР

Д-р Д. САСОВЕР
ординує в ведугах хірургічних. Лікування жилаків
Львів, КОЛЛОНТАЯ 7. Тел. 38—51
1953 30-30

Спеціаліст безуг легенів, серця і мозку

Д-р Фелікс Ган

Львів, Листопада 30.

1206 Пересвітлення Рентгеном.

АДВОКАТ

Д-р Юліян НАЛИСНИК
відкрив з днем 13. липня 1931. адвок. канцелярію в місті ДУКЛІ, при вул. Міцкевича (дім п. Андрея Крупи). 65 2-2

Великий „Гудульський Фестивал“ відбудеться у Ворохті, дня 19. липня ц. р. в год. 2-йш попол.

На випадок непогоди відбудеться 26-го липня ц. р. 71 1-2

Оголошуйтеся в одині укр. щоденнику „ДІЛО“

Подяка.

Подобалося Всевишньому забрати Себе нам найдорожчого сина та Бориса Мурія студ. III. р. Акад. у Львові. Ненад'яно покинула Ви найшовши смерть і обіймає гарний армійського Дієстра, діставши серця. У першій мірі шире Спаси. Отцю парохів Устя-Зеленого а. а. е. Гавришуків, — що займає Бессовно тліниши останками життя-життя похороном як і не дечиним горячим слонами боляр сестрі Марії як влізла дити ти на самі похорони. Нехай Бессогорювати Ному за це, бо саіа на Тобі Костюку дорогий, що відчув і своє родинноу цей удар не нас, дякуємо стовратно за труд і потіху. Всім Вам Товаришам Пова і спеціально Тон. Меленюков, які пропали Ного над водою чи не вили нам співчуття, на цьому жиро дякуємо. Шира дяка Ви. Д-рові І. І. М-рові Олександрові, які дали зусиль щоб виртувати потіху Сокола. Всім вірним які зі сні в очі численно провели Ного на супочник дана многоратна. Дяк спелим Соколом за вінок і пісню бив Ви так співати шира пісню — Всім шире Спаси-Біг. І Ватер Важи там перед Богом! Ви утліширо любові — Любіа змилан і біду. Він вже спить, про дити Іли сині! — Тажам і нестачам рем-пробиті Родичі й род

Найдешевші книжки

МИХАИЛО ВОЗНЯК
ІВ. БЕЛЕЙ і ОЛ. КОНИСЬ
До звязків Галичини з Наддніпряною. — Ціна 50 сот., з почт. і силкою 70 сот.

ШЕВЧЕНКО і КНЯЖНА РЕВІ
Ціна 1-50 зол., на почт. перес. 20

МИКОЛА МАТІВ-МЕЛЬНИК
КРІЗЬ ДИМ І ЗГА
Ціна 50 сот., з почтовою перес. 70

ВОЛОДИМИР ОСТРОВСЬКИЙ
С М І Х З Е М І
Ціна 1-50 зол., з почт. перес. 20

ЄВГЕН ЧИКАЛЕНКО
Спогади І. П. і III. час
Ціна 8— золотих — без перес.

АЛЬФОНС ДОДЕ
МАЦІЦЬКИ
Переклад із французьк. мови А. ніцького. — Ціна 3— зол. з пересилкою 4— зол.

Можна дістати в Адм. „Діло“
Львів, Ринок 10. II.
і: і: або в книгарнях.